

دهم فروردین روزی غم انگیز در تاریخ مردم کردستان

روشن ساخت که اگر مردم کرد در راه احقاق حقوق خود مبارزه می کنند، نمی توانند در برابر حاکمیت‌های ستمگر سر فرود آورند.

اعدام پیشوا قاضی محمد و همراهانش و رویدادهای جگرسوز دیگر در تاریخ مردم کردستان، به ما این درس را می دهد که در راه آزادی به مبارزه و مقاومت ادامه دهیم.

سازمان خهبات کردستان ایران، در خاطره ۶۰مین سالروز شهادت پیشوا قاضی محمد و محمد حسین خان سیف قاضی و ابولقاسم صدر قاضی بر روان پاکشان درود می فرستد. شکی نیست دستاوردهای خون قاضی محمد شهید و تمامی شهیدان کردستان به هدر نخواهد رفت و کردستان به آزادی خواهد رسید و مردم کردستان در آزادی با آسایش و امنیت به پیش خواهند رفت.

سازمان خهبات کردستان
۱۰ فروردین ۱۳۸۶

تعهداتش را نشان می دهد. بخصوص مقاومت و شجاعت قاضی محمد در رودر رو شدن با حکام شاه و جسارتش در مدت چند ماه زندان، آشکار ساخت که قاضی محمد تا چه اندازه مؤمن و نستوه و با شهامت بود.

بدنبال عقب نشینی نیروهای شوروی سابق، از ایران پیشوا قاضی محمد به خاطر حفاظت از جان مردم و برای آنکه مردم مورد تعرض و اذیت و تهدید حاکمیت شاه قرار نگیرند خود را به شاه و سرلشکر همایونی تحویل داد، اما حاکمیت شاه بر خلاف تعهداتش عمل نمود و پیشوا و پسر عمو و برادرش را به دنبال چند جلسه دادگاهی فرمایشی و ناعادلانه به دارآویخت، همچنین چند نفر دیگر را دستگیر کرده و مورد شکنجه قرار

برابر حاکمیت‌های ستمگر می باشد. آری در روز ۱۰ هم فروردین ۱۹۴۷ میلادی - ۱۳۲۶ هجری شمسی و به دنبال محاکمه‌ای فرمایشی و بدون هیچ مدرکی پیشوا قاضی محمد رئیس جمهور کردستان همراه با محمد حسین خان سیف قاضی و ابولقاسم صدر قاضی در میدان (چوارچرا) در

مهاباد به دارآویخته شدند. مبارزه و فدکاری قاضی محمد در شهر مهاباد از دوران جوانی در راه مردم و میهن - با دفاع از شهر مهاباد و مبارزه با خرابکاران و هموار کردن فضای دوستانه و برادری میان مردم شهر مهاباد و همچنین فعالیت‌هایش در مدت یک سال ریاست کردستان نمونه، دلسوزی آن انسان والا و احساس میهن پرستی و پسی بندی به

اعمال ضد انسانی و ناروا را علیه مردم کرد اعمال داشته، رژیم محمد رضا شاه بود. رژیمی که در مدت حاکمیتش رفتار و اعمال ضد انسانی را در برابر آزادیخواهان را اعمال می نمود.

حاکمیت سرکوبگر و دیکتاتور محمد رضا شاه ۶۰ سال پیش و در ۱۰م فروردین، با زیرپا گذاشت تعهداتش عملی ناروا و جان سوز را در برابر مردم کرد اعمال داشت، که در خاطرها ماندگار است.

دهم فروردین جدا از آنکه خاطره‌ای اندرهنک می باشد از طرفی درندگی و وحشیگری دشمنان کرد و کردستان نشان می دهد و از طرف دیگر انگیزه‌ای برای مقاومت و خیزش در

تاریخ مردم کردستان، آکنده از رویدادهای اسف انگیز و تلخی می باشد که ضروریست به خوبی روشن گردند تا از آنها استفاده گردد و همچنین حد و مرز وحشیگری و کینه‌توزی دشمنان کرد را با آن به خوبی دریابیم.

از دیر باز، ریختن خون کردها امری معمولی بوده و به عنوان رفتار همیشگی سردمداران ستمگر دیده شده است. حاکمیت‌های ستمگری که اصول انسانی و اسلامی را نشناخته و پایبند هیچ نوع راه و روش انسانی نبوده‌اند، حقوق ابتدائی انسانها، حقوق ملت‌ها و ادیان را پایمال کرده‌اند.

یکی از حاکمیت‌های سرکوبگر که

اسقف پراگ از وضعیت ایران می گوید

اقامت خود در ایران از اوضاع مسیحیان هم آگاه شد. مالی می گوید: بسیاری از مسیحیان، ایران را به خاطر محدودیت های مذهبی، اجتماعی و فرهنگی ترک می کنند. به گفته وی، آنها از ایران می روند زیرا نمی توانند طوری که باید و شاید براساس دین شان در ایران زندگی کنند. به خاطر مسیحی بودن مورد ازار و اذیت قرار نمی گیرند اما گاه با آنها همانند شهروند درجه دو برخورد می شود. مالی هشدار می دهد: این خطر وجود دارد که نهایتاً تمامی مسیحیان از ایران بروند که به گفته او، هم از لحاظ مذهبی و هم از لحاظ فرهنگی به ضرر ایران خواهد بود. واتسلاومالی وی می گوید: مسیحیان پیش از آمدن اسلام، ساکن ایران بودند و قدمت برخی از کلیساهای ایران به دوران اول مسیحیت بازمی گردد. اسقف مالی می گوید: ایرانیان با رفتار دوستانه و خوش مشربی شان و نیز علاقه عمیق شان به تاریخ کهن خود وی مراقبت های پزشکی و بهداشت به اندازه کافی نیست. آزار و اذیت روانی هم وجود دارد و گاه زندانیان بیش از یکسال رادرسلول انفرادی می گذرانند. خانواده زندانیان درمانده اند و به ندرت با آنها در تماسند. مقامات قضایی گاهی حتی به اتهامی گویند بستگانشان در کجا نگهداری می شوند. وی در جریان

بشردرک‌شوری که در مطبوعات بین المللی بیشتر در ارتباط با برنامه هسته‌ای مطرح می شود. مالی که در جریان سفر دوهفته‌ای خود به ایران از تهران، اصفهان و شیراز دیدار کرد می گوید که ماموران امنیتی وی رابه طور مخفیانه زیر نظر داشتند. مالی به‌رادیوی اروپای آزاد، رادیوی آزادی گفت که در جریان دیدارهای خود با فعالان حقوق بشر، خانواده زندانیان سیاسی و سایرین از اوضاع نامساعد زندانیان سیاسی نقص حقوق زنان و نیز بازداشت فعالان سیاسی و منتقدین آگاه‌شد. وی می گوید: ((به‌من گفته شد که رژیم، سرکوبگرتر از قبل شده است. هرگونه گردهمایی یا تظاهراتی که در آن تعداد نسبتاً زیادی شرکت کنند متفرق می شود و همیشه عده‌ای دستگیر می شوند. به من گفته شد که این گونه مداخله ها باخشونت توأم است. اسقف پراگ در ادامه گفت وگویی خود اظهار داشت: به‌من گفته شد شرایط بیرحمانه است. مراقبت های پزشکی و بهداشت به‌اندازه کافی نیست. آزار و اذیت روانی هم وجود دارد و گاه زندانیان بیش از یکسال رادرسلول انفرادی می گذرانند. خانواده زندانیان درمانده اند و به ندرت با آنها در تماسند. مقامات قضایی گاهی حتی به اتهامی گویند بستگانشان در کجا نگهداری می شوند. وی در جریان

واتسلاومالی، اسقف شهر پراگ با اشاره به وضعیت حقوق بشردر ایران، به آنچه افزایش سرکوب مخالفین و منتقدین در ایران می خوانند، اعتراض کرد. آقای مالی در ماه سپتامبر، در سفری دوهفته‌ای به ایران، با نمایندگان مسیحیان و نیز فعالان حقوق بشر و خانواده زندانیان سیاسی دیدار کرد.

واتسلاومالی، ناراضی سیاسی پیشین، زمانی از قربانیان سرکوب دولتی بوده و در دوران رژیم کمونیستی چکسلواکی سابق، چندین ماه را در زندان گزراند و مسئولین وی را از فعالیت به‌عنوان کشیش منع کرده بودند. به همین علت، وی ناگزیر شد به کارهای گوناگون بپردازد. از جمله اینکه مدتی به عنوان کارگزار شرفاژخانه در هتل ها کار کرد. مالی که نقش مهمی را در انقلاب مخملی چک بازی کرد، چندین سال است که به‌مقام اسقفی شهر پراگ رسیده و اکنون به‌کشورهایی سفر می کند که در آن، شهروندان با شرایط مشابهی همانند شرایطی که وی درگیر آن بود مواجهست و از آنها حمایت می کند. مالی، در سال های اخیر به کشورهای کویت، بلاروس و چین سفر کرده است و افکار عمومی رادر جریان نقص حقوق بشر در آن کشورها گذاشته است. سفرهای سپتامبر او به ایران تلاشی است برای جلب توجه به او ضاع حقوق

تصمیم اخیر شورای حقوق بشر، علیه حقوق مردم ایران

بیشتر انزجار و مردم ایران و نهادهای آزادیخواه ومدنی رابرنگیخته است سازمان خهبات کردستان ایران تصمیم اخیر شورای حقوق بشر را ناشی از نبود شناخت درست اعضای آن براوجاع ایران و پایمال کردن سیستماتیک حقوق بشر توسط آخوندها در ایران می داند. سازمان خبات کردستان ایران باغیر مشروع دانستن تصمیم شورای حقوق بشر مبنی بر حذف نظارت بر رژیم آنرا غیر صحیح و علیه منافع مردم ایران و کردستان می داند و در این ارتباط از سازمانهای جهانی مدافع انسان و دبیرکل سازمان ملل متحد خواستار کوشش بای تعیین ناظر بر رژیم آخوندی ایران و پس گرفتن تصمیم اخیر شورای حقوق بشر می باشد بکوشند.

سازمان خهبات کردستان ایران
فروردین ۱۳۸۶

محمیتش به تصویب رسید. رژیمی که در سال گذشته ۱۸۹ زندانی از جمله زنان وجوانان زیر ۱۸ سال رابه دار آویخت و ۲۵۰ هزار نفر را دستگیر کرده است. رژیمی که در طی چندماه گذشته و ارزوهای پایان سال ۱۳۸۵ ایام نوروز و آغاز سال جدید ۱۳۸۶ با اعمال ستم و بیعدالتی علیه مردم کردستان و تمامی مردم ایران و آزادیخواهان سبقت درنده‌گی و مردم ستیزی را از تمامی مستبدان گرفته است، چرا باید از جانب نهادی جهانی که به حقوق بشر در جهان نظارت می کند مورد ترحم قرارگیرد و این لطف ترحم مجمع جهانی را به وسیله ای برای سرکوب هرچه بیشتر علیه مردم ایران و آزادیخواهان بکارگیرد. این اقدام شورای حقوق بشر ملل متحد مشوقی برای آخوندها خواهد بود برای سرکوب و

دریامی که جامعه جهانی باچالشهای بزرگی که رژیم آخوندی ایران بوجود آورده دست به گریبان است. دریامی که سردمداران رژیم ابتدائی ترین حقوق انسان را در ایران پایمال می کنند، زنان را مورد ستم مضاعف قرار می دهند، آزادیخواهان را شکنجه و اعدام می کنند. حقوق ابتدائی پیروان مذاهب و ادیان را به شیوه سیستماتیک و با افکار و اندیشه قرون وسگای پایمال می کند و حتی در چند روزه گذشته رژیم آخوندی حکم اعدام ۷ نفر را در استان سیستان و بلوچستان صادر کرد و سازمان عفو بین الملل خواستار اقدام فوری برای جلوگیری از اعدام آنها گردید. متأسفانه شورای حقوق بشر نظارت بر وجعیت حقوق بشر در ایران راغیر ضروری دانست و آن را لغو کرد. چنین تصمیمی در ارتباط با رژیم آخوندی ایران که مدت ۲۷ سال تمام علیه مردم ایران، شقاوتها و ستمهای بس فروانی را اعمال داشته است نه اینکه غیر عادلانه و نارواست، بلکه کمک به جلادان و سردمداران رژیم آخوندی کمک خواهد کرد آزادیخواهان و مردم ایران رابیشتر سرکوب کنند. می باشد. رژیمی آخوندی ۵۳ بار بخاطر نقض حقوق بشر توسط مجمع بین المللی و همچنین مجمع عمومی ملل متحد محکوم گردیده و در سه‌ما پیش توسط مجمع عمومی ملل متحد با اکثریت آراو باشدیدترین لمن قطعنامه ی